זרע קודש — פנחס

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי כו' מעל בני ישראל ר"ת שם יב"ם שרשום בק"ש על נותן כי שם זה הוא מסוגל לבני חיי מזוני כי חיים ממדת חכמה כמ"ש והחכמה תחי' כי החכמה בחי' יו"ד דהוי' כי יו"ד הוא ראשית לכל הנקודות ולכל האותיות שכל אות צריך לעשות מקודם נקודה דוגמת יו"ד קטנה ונמצא שלכל דבר היו"ד הוא הראשית וחיים בא מראשית הכל המחי' את כולם והנה השם יב"ם אם תחשוב היו"ד חיי מאותיות הנשארות הם ב"ם ר"ת בני מזוני שע"י הקנאה גרם בני חיי ומזוני וכן נקום נקמת בנ"י ע"י בירור נ"ק מאת המדינים לגרום שפע וכן בני ישראל מאת ר"ת יב"ם ע"ד הנ"ל כי המדינים הי' בהם נ"ק גדולים וזהו ענין השלל שהביאו משם כי כל ענינם במדבר הי' לברר הכ"ק וז"ש ליתרו כי על כן ידעת חנותינו במדבר והיית לנו לעינים כי יתרו שהי' מתחילה בעמקי הקליפות שלא הניח שם ע"ז שלא עבדה וידע כל ענינים הוא הי' כוחו גדול להראות את גודל חיות כל קליפה וקליפה שהוא הנ"ק המחיים בסוד ומלכותו בכל משלה וז"ש והיית לנו לעינים להראות לנו בכ"מ שאנו צריכים לברר וזהו ענין המסעות אלה מסעי בני ישראל וחושב מ"ב מסעות בשם לכל מסע וצריך להבין הלא המדבר ארץ אשר לא עבר בה איש וכי מי נתן השמות אלו למקומות הללו רק כנ"ל שלפי הנ"ק שהי' צריכים לברר כן נתנו שמות ועפ"ז יובן קצת מ"ש ויסעו ויחנו ולא הי' צריך לומר רק ויסעו מסוכת לאיתם ומאיתם כו' ע"ד שנאמר וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ומבמות הגיא כו' רק כיון שהי' בכל עת צריכים לברר נ"ק אחרים שעשו בכל עת המסע והחני' כי המסע פי' הנ"ק שהוציאו והחני' פי' חניות הקדושה שקנו ואם לא הי' חני' איך יכול לכתוב ויסעו מסוכות לאיתם כיון שעדיין לא נקרא איתם עד שיחנו וז"ש אנשי הצבא בזזו איש לו ופי' התרגום יהונתן גבר לנפשי' ולא פי' לי' כמו בכ"מ רק הפי' שהוציאו נפשותם ממש שהם הנ"ק השייכים להם כל או"א הוציא השייך לנפשו ע"ד שכתבנו בדרוש פסח ע"פ משכו וקחו לכם צאן וז"ש נקום נקמת בנ"י מאת המדינים להוציא בנ"י ממש מהם וזה לא הי' יכולים רק אנשים גדולים ולכן בירר רק מכל שבט אלף והנה בירור נ"ק ע"י שאדם ממליכו ית' על כל רמ"ח אבריו וגידיו וחושיו ותנועותיו ומגביר הטוב על הרע נעשה כן בכללות וזהו מרמז שם יבם הנ"ל בג' שם ב"ן שמרמז לבחי' מלכות שמקבל עומ"ש ושם גי' בכל שמורה ומלכותו בכל משלה בכל גי' שם ב"ן גי' שם הנ"ל כי מלכותו בכל משלה מורה שגם באוה"ע והקליפות ג"כ רק חיותו ית' ומברר משם החיות ע"י שמקבל על עצמו עול מלכותו ית' באמת וזהו שיסדו לנו אנשי כנה"ג לקרות פרשיות הללו בין המצרים שאז הענין לברר נ"ק כי בירור נ"ק מעומק מאוד והימים הללו שהם בעומק כי נפלה בתולת ישראל וצריכים שם לברר הנ"ק כי כלהגליות שבין המצרים הוא לברר נ"ק וע"ד וזרעתם לי בארץ וכל דבר קדושה שהוא בעומק מאוד הוא הכל ע"ד נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן שכל דבר שהוא בעומק וסוף שם ג"כ הראשית ולכן קורין אז פ' פנחס ומטות ומסעי ודברים שבהם ענין פנחס שהוציא הנ"ק מזמרי וכזבי כידוע ענינם בספרים וכל פ' מועדות בפרשה זו וקרבנות שג"כ ענינים בירור נ"ק וענין המרינים שהי' ג"כ עד"ז ומסעות שמורים הכל על בירור נ"ק ואח"כ בפ' מסעי ענין ביאתם לארץ ישראל כי לא הי' אפשר לבוא לא"י אם לא יבררו הנ"ק השייכים לה מקודם ויזרעו הנ"ק בה בארץ ישראל ובדברים כתיב ענינים ממלחמת סיחון ועוג ועיין בפ' חוקת מה שכתבנו ענינים ע"ד הנ"ל בענין בני גד ובני ראובן שביררו הנ"ק מסיחון ועוג שהכל ע"ד הנ"ל:

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בנ"י כו' כתוב בספרים שפנחס ראה את אות מ"ם פורח באויר וצרפו לשמו שפנחס גי' רוח ונעשה רמ"ח עם המ"ם וז"ש ויקח רומח בידו להבין זה כי הנה ית' ברא האדם ה' חושים לעבדו ית' בהם והנה יש ז' מדות וכולם כלולים בשרשם ובכל ה' חושים צריך לעבדו ית' בכל מדה ומדה נמצא שהם ח' פעמים ה' כנ"ל שהם ז' מדות והכוללם גי' מ"ם וח"ו כשאין עובדין עם הה' חושים כנ"ל בכל מדה אות מ"ם מורה דין ח"ו וז"ש שראה פנחס אות מ"ם פורח באויר שרצה הס"מ לתפוס אות מ"ם ולעשות ח"ו מות וצרפו לשמו גי' ר"ח גי' ח' הויות שהכניס את רחמנותו של הבורא ית' והמשיך בכל מדה ומדה ונעשה המשכה זו ע"י שפנחס קנאתו שקנא הי' בשביל גודל רחמנותו שרחם על כנס"י שיהי' בם בעלי עבירות כאלו בעם קדוש כזה ובפרט שראה המגיפה בבני ישראל ורחם מאוד ומחמת גודל הרחמנות שהרחמנו' שלו נתפשט בכל מדותיו ולא הי' יכול להתאפק כלל וכלל בזה הרחמנות הגדול לבש קנאה ונקם בהחוטא ועצר המגיפה וכ"ז הי' ע"י הרחמנות ע"י מסירת נפשו כמ"ש ז"ל שנעשו לו נסים כו' ואלמלי זאת הרחמנות הגדול' לא הי' לו באפשרי לסמוך על נסים כאלו ולמסור נפשו רק מי שהוא ברחמנות גדול כזה זה האיש יכול להיות קנא ונקם ולכן המשיך והכניס בכל ה"ח מדות רחמנותו ית' משם הוי' ח' פעמים הוי' שגי' פנחס שמורה רחמים וכשנתפשט רחמנותו ית' אז נתמלאו כל המדות בחסדים ונעשה ח"פ א"ל חסד אל שהשם אל מורה חסד ואפשר ליתן טעם ורמז כי צורת אדם וקומתו הוא דוגמת למ"ד שבאות למ"ד תלת פרקין וכן האדם נחלק קומתו לתלת הראש והגוף והשוקיים וכן תלת חללי מוחא ותלת חללין בלב ושוקיים וברית ג"כ תלת וכשמדבק האדם א"ע באלופו ש"ע ממשיך חסד וזה מרומז במה ששם אל הוא חסד וכשהמשיך פנחס בכל המדות חסדים גדולים ונעשו כולם חסד נעשה רמ"ח ויקח רמ"ח בידו שרמח גי' ח"פ שם אל ובאלו השמות המתיק כל הדינים כמ"ש אל ה' ויאר לנו שממתיקין גם שם אלקים שגי' לנו ע"י שם הוי' וא"ל ולכן פנחס הוא אליהו הנביא שבשמו שם אל ושם הוי' והנה פנחס שגי' ר"ח ורמ"ח כצ"ל חי' הויות וח"פ שם אל שניהם ח"פ אל הוי' עם ב' כוללים גי' חמתי וז"ש השיב את חמתי מעל בנ"י שעל ישראל המשיך חסדים כנ"ל והשיב את חמתי מעל בנ"י הדין שהי' מרומז באות מ"ם כנ"ל ופינחס עה"א גי' רי"ג ורמ"ח גי' תס"א וכן גי' יין שמן עה"כ שהמתיק הדינים ועשה מיזוג גבורות בחי' יין בשמן בחי' מיזוג הגבורות בחסד והמשיך השלום ולכן אמר לו ית' הנני נותן לו את בריתי שלום על שהוא עושה שלום בין המדות של גבורה וחסד כמו עושה שלום במרומיו שדרשו ז"ל בין אש ומים:

גם י"ל ויקח רומח בידו כי ברומח מרומזים ה"ג אבות יצחק גי' ר"ח ואברהם גי' רמ"ח ויעקב מרומז באות ו' כמ"ש בס' גם נטל ואו מאליהו למשכן שמעורר זכות אבות כי ראה המ"ם פורח באויר כנ"ל כי המ"ם הוא מורה דין מאוד כי הוא אות ראשון ממנצפ"ך שמורים דין כידוע ובמים שיש

מ"ם פתוחה וסתומה ולכן כתיב מים עזים והטיל ית' אות יו"ד משמו להמתיק דיני המ"ם וז"ש במשה כי מן המים משיתיהו ולכן מתחילה הי' משה בטבעו גבורה ואח"כ שבר מדותיו שיהי' רק לה' והגם שדבר אלינו תמיד קשות ואמר ממרים הייתם כו' וכדומה עכ"ז המשיך עלינו הי"ג מדה"ר ובמצרים גבר יצה"ר ונכנס בין ב' ממי"ן ונעשה מצרים והי' ר"י שנה בגלות וקיימו מן המיצר קראתי יה ונעשה אח"כ ענני במרחב יה רחב גי' ר"י ונעשה רחב פי על אויבי וחרב פיפיות בידם לעשות נקמה חרב גי' ג"כ ר"י ויעקב בחר לו יה בחר גי' ג"כ ר"י וכאן לקח המ"ם וצרפה לרוח כי פנחס הוא אליהו שיבוא בעת שיהי' מד' רוחות באי הרוח ויקוים מ"ש ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה כו' והכל לי"י זכות אבות כנ"ל:

צרור את המדינים והכיתם אותם כו' הלה אנו אומרים פסוקי דזמרה לזמר עריצים כידוע ובשירת הים אנו מעוררים עליהם כמו שהי' אז תפול עליהם אימתה ופחד כו' ואח"כ אומרים ישתבח שמך לעד מלכינו ששמך יהי' לעולם באותה בחינה שמרומז בתיבת ישתבח שגי' י"פ חסד שיהי' נמשך חסד גדול על ישראל בכל המדות והדינים על שונאי ישראל וז"ש חז"ל שיצחק תיקן תפילת המנחה כי מנחה גי' שם אלקים ושם היוצא מר"ת את השמים ואת הארץ גושפנקא דחתום בי' שמיא וארעא כי בתחילה עלה במחשבה לפניו ית' להבראות במדה"ד ואח"כ שיתף מדה"ר וחתם בגושפנקא שגי' טוב והדינים ישארו על שונאי ישראל וזהו בחי' הק"ג אורות מש"י אורות ר"ז מימין וק"ג משמאל גי' מנחה גי' אלקים וטוב כנ"ל וז"ש צרור את המדינים והכיתם אותם הר"ת גי' מנחה וס"ת גי' ישתבח לרמוז שהדינים יומתקו כי מדינים לשון דינים והכיתם אותם כמ"ש במ"א על מ"ש והכית בצור להפריש הדינים משם אלקים שבמילוי ההי"ן עה"כ גי' צור שאותיות אל שבו הם חסד והים לשון חוזק וגבורה והנה אחר ישתבח אח"כ אנו אומרים יוצר אור ובורא חושך זה החושך הוא גבוה יותר מאוד כי הוא בעולם הבריאה שלמעלה מיצירה רק נקרא חושך לערכינו שאין אנו משיגים האור שבו וזהו ע"ד שאחז"ל בגלות שהן הן גבורותיו ונוראותיו שאין שיעור וערך להטובות שעושה ית' עמנו בגלות ולעתיד נדע שלא הי' שיעור וערך להם וז"ש יפקוד אל אלקי הרוחות כו' ולא תהי' עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה שבחי' אשר שמורה לבינה ובחי' אין להם רועה שאין ואשר מקור עליון מאוד אבל הוא בחי' ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא שאין החסדים ממדות גבוהות אלו מתפשטין למדות ומשה רצה שיהי' רק טוב לנו שיהי' החסדים מתפשטין למדות שיהי' החסדים בגלוי ומדת אחרית תהי' כראשית שאחרית עה"כ גי' כתר והנה יש בין המלאכים והשרים שתמיד מקטרגים ח"ו עלינו מ"מ כשרואים שגם בגלות בעומק מאוד לא שכחנו כו' מורה על גודל אהבתינו לו ית' מודים הם ג"כ שאנחנו עם קדוש וז"ש כל רודפי' השיגוה בין המצרים שאז שרואין מה שעבר עלינו אז בין המצרים ועכ"ז אנו דבקים בה' אזי משיגים אותנו איך שאנחנו עם קדוש וכולם מודים שראוי להטיב לנו:

צרור את המדינים כו' כי צוררים הם לכם בנכליהם כו' ע"ד ששמעתי מאדמו"ר הרב הקדוש מהר"מ מרימנאב זצ"ל כשגוי שר וכדומה לוקח אותי בפיו ומדבר בי בוודאי יש לו מורא גדול מאתי ואני כרסן לתוך פיו והשכל מחייב כן כי אנחנו קדושים וכשלוקחין אותנו בפיהם בדיבורם שוברות הקדושה אותם ונ"ל שאם רק במחשבה מחשבין במחשבתם מאתנו יש להם שבירה וז"פ צרור את המדינים ובוודאי והכיתם אותם כי צוררים הם לכם בנכליהם ולוקחים אתכם במחשבתם ובזה יהי' להם בוודאי שבירה והכאה:

גם צרור גי' ב"פ רמ"ח כי יש רמ"ח מימינא ורמ"ח משמאלא ויש להם שם אחיזה בשמאל ואנו נוטלים גם אותם שבשמאל ונופלים וז"ש צרור גי' ב"פ רמ"ח שנוטלים גם הרמ"ח משמאל מהם וז"ש ויקח רמ"ח בידו ע"ד הנ"ל.

יפקוד ה' אלקי הרוחות כו' קח את יהושע איש אשר רוח בו כו' כי משה הי' כללות נשמתם של ישראל ולכן פני משה כפני חמה שהוא תמיד במילואה כי הנשמה הוא תמיד בקדושה ומשתוקקת תמיד לבוראה ויהושע הי' כללות הרוחות של ישראל ולכן פני יהושע כפני לבנה שיש בה מילוי וחסרון וכן ברוח יש רוח גבוה ושפילה ורוח קנאה ורוח טהרה ולהיפוך רוח טומאה ועוד כמה ענינים מצינו ברוח ולכן הוצרך משה להתפלל על יהושע יה יושיעך מעצת מרגלים כיון שהי' בחי' רוח שיכול להתהפך לכמה ענינים התפלל עליו שישאר בצדקתו וי"ה הוא בחי' נשמה בחי' משה והנה מי שהוא במדריגות נשמה א"א לו ללמד כ"כ זכות על ישראל לומר שהם בשר ודם וא"א להשמר כל כך מחטא שהיצה"ר גדול מאוד עד שית' אומר ואשר הריעותי על בריאת היצה"ר שכיון שהוא במדריגות נשמה שמשתוקקת תמיד לבוראה ותמיד דבוק אליו ית' לו נדמה שאין יצה"ר כלל בעולם ואין ראוי רק להיות תמיד דבוק בה' רק שמשה שושבינא דמלכא ומבחינה זו המשיך רחמים כמו שמצינו שכרצה משה לבקש רחמים עכ"ז אמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה כו' רק שהי' מבקש רחמים מצידו ית' שהי' שושבינ' דמלכא ויודע מדותיו הקדושים הי"ג מדה"ר שאין שיעור וערך לרחמנותו ית' וזהו הי' טענת משה ומליצתו על ישראל עד"ז אתה רחום וחנון מאוד אף שחטאו מאוד רחם עליהם אבל מי שהוא עדיין במדריגות רוח ויש לו מלחמת היצה"ר עמו עדיין יודע איך המלחמ' גדולה מאוד ויוכל להמשיך רחמים גם מצידינו וז"ש יפקוד אל אלקי הרוחות איש על העדה אשר יוציאם מטומאה ואשר יביאם בקדושה ואשר יצא לפניהם כו' והשיב ית' קח את יהושע איש אשר רוח בו ע"ד הנ"ל.

(לקוטים מפ' הנ"ל)וביום השבת שני כבשים אמרו ז"ל כל עניני שבת שתים שתים י"ל כי אמרו ז"ל שאמרה שבת לכולם נתת בן זוג כו' כנס"י יהי' בן זוגך וכ"ז מרומז בשם הוי' במילוי גי' ב"ן שהיא הוי' כפולה מורה על התחברות קוב"ה ושכנתי' והיחוד ביום השבת ומורה על יום שכולו שבת שיהי' ה' אחד ושמו אחד: